

Simbătă 4 mai 1957

Z. FLOREA

Din activitatea SFATURILOR POPULARE

Extinderea rețelei de gaze naturale

TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru) în cursul ultimului an, rețeaua de gaze naturale s-a extins pe toate străzile orașului Tg. Mureș. În prezent, toate întreprinderile și instituțiile, ca și 99 la sută din numărul caselor de locuit sînt încălzite cu gaz metan. Statul popular orășenesc a reușit să-și îndeplinească planul de extindere a rețelei de gaze naturale cu trei ani înainte de termen.

Anul trecut, comitetul executiv regional a pornit acțiunea de extindere a rețelei de gaze în satele regiunii. În numai nouă luni au fost instalate conducte de gaze în zece sate în un număr de 6.105 gospodării, ceea ce a dus la o economie anuală de 1.780 vagoane lemne de foc.

Anul acesta lucrările de instalare a conductelor continuă în alte 26 de sate. În raionele Tg. Mureș și Singureni de Pădure în afara satelor în care se vor instala, cu contribuția

cetățenilor, conducte de gaze vor mai fi electrificate șapte sate prin rețeaua la linia de înaltă tensiune termocentrala Singureni de Pădure-Sovata.

Pentru grăbirea și executarea mai economică a lucrărilor de instalare — care pînă acum au fost executate de antreprenori particulari — statul popular al Regiunii Autonome Maghiare a hotărât, la ultima sesiune, înființarea unei întreprinderi locale de instalații care va executa lucrările de conducte de gaze, electrificări în mediul sătesc.

În aceeași sesiune s-a hotărât formarea unui colectiv de specialiști, care să întocmească un plan de perspectivă detaliat pentru extinderea rețelei de gaze în anii 1958—1962 în orașele Reghin, Cristuru Secuiesc, Odorhei, Sf. Gheorghe, precum și în satele de pe traseul conductelor spre aceste localități.

Oamenii vor să vadă fapte

Vorbele — ele singure fără fapte — nu pot convinge. E o regulă generală de care nu se pot abate mai ales cînd e vorba de transformarea socialistă a agriculturii. Ca să poți convinge pe țărani că e mai avantajos să muncești în gospodăria colectivă de pîldă, trebuie să-i dovedești cu fapte.

E lucru știut și verificat de aproape toate comitetele executive ale stațiilor populare care s-au folosit de fapte concrete în munca de convingere, pe care au dus-o în rîndul țărănimii muncitoare, pentru transformarea socialistă a agriculturii. Organizarea de vizite ale țărănilor muncitori la gospodăriile colective și la gospodăriile personale ale colectivizatorilor, organizarea expozițiilor cu produse ale sectorului socialist s-au dovedit a fi cele mai rodnice metode de convingere. După aceste vizite, numeroși țărani muncitori care vîd cu ochii lor roadele muncii unite, cer să intre în gospodării colective sau în întreprinderi. Succesele obținute mîndre, de raioanele Negru Voda, Murguș, Filimon, Sirbu și altele, unde

cooperativizarea agriculturii s-a terminat în întregime, se datorează în mare măsură și organizării acestor vizite, organizării expozițiilor care oglindesc succesele sectorului cooperatist.

Se pare însă că membrii comitetului executiv al statului popular raional Cricov din regiunea Ploști, n-au înțeles acest lucru: numai astfel se explică de ce în anul acesta și nici în cea de-a doua jumătate a anului trecut nu au fost organizate în raion nici o vizită în gospodăriile colective, nici o expoziție care să oglindească avantajele sectorului cooperatist față de gospodăria mică, individuală.

Oamenii din raionul Cricov cunosc numai din auzite avantajele pe care le-au avut în anul trecut colectivizii din Dumbrava de pîldă, care au primit la zi-muncă produse în valoare de aproape 50 lei. Activiștii de la raion și de la comună le vorbește, este adevărat, desori de rezultate întăritărilor agricole din Drăgășeni, de recoltele bogate ale colectivizatorilor din Baba Ana. Vorbele însă, oricît de sincere ar fi ele, nu sînt atât de convingătoare ca faptele. Că este așa și nu altfel, o dovedește și faptul că în comune unde există gospodării colective, unde există sector cooperatist, munca de cooperativizare a agriculturii dă rezultate mai bune în această situație este și satul Sălcie, unde sectorul cooperatist reprezintă 60 la sută din întreaga suprafață.

Credem, de aceea, că e mult mai bine să-și dea posibilitățile țărănilor muncitori din raionul Cricov să vadă cu ochii lor realizările sectorului socialist. Organizarea unor vizite, a unor expoziții cu produse agricole din sectorul socialist, ar asigura foarte mult munca de transformare socialistă a agriculturii, care în prezent se duce foarte anevoios în acest raion. Aceste metode ar putea ridica cu mult procentul sectorului socialist din agricultură.

DE VEGHE

la viața și avutul CETĂTENILOR

Hoată și eseroacă

Ținara Natalia Calotă, nevoind să se dedice unei ocupații cinșite, s-a apucat de un gen propriu de hoț. După ce dindea diferite case, arbore sau toaletă sumară — sub palton doar lîngă. Suna la uși, cu aerul cel mai nenorocit din lume: plîngea, se abuciona că a fost alungat din casă de soțul ei. S-au găsit oameni care se lăsa impresionat și li dădea adăpost cîte zile. Ceva mai mult, femeile o îmbrăcau decent. Dar la plecare Natalia Calotă avea griji să se cușine „amintiri” din casă, în special îmbrăcăminte și eseroacă. În alte împrejurări practica eseroacă: se dădea drept inspectoare la Spitalul Local și se făcea locuri să procure apartamente. Le lăsa acorului cum s-a întâmplat cu Ștefan Cosman din str. A. Simu 6, lui Ștefan Paraschiv, și altor. Organele Militei Capitalei au pus capăt activității Nataliei Calotă dîndu-i o județ.

Un păguș energie

Cetățeanul Petre Ionescu, din strada Cr. Sirbu nr. 28, a simțit în tramvaiul 17 că este „îngheșuit” și a dus instinctiv mîna la buzunarul din spate, unde avea bani. Bani pierși, iar călătorul care-l „îngheșuia”, a coborât la prima stație. Păgușul s-a luat după el și cu concursul altor cetățeni l-a prins. Dus la Militei hotul a fost identificat în persoana lui Gh. Hinoșanu, din Soseaua Olteni nr. 89, iar banii s-au găsit asupra lui.

Prins „umblînd” în poșetă

Prins „umblînd” în poșeta cetățenei Aurora Birnă din strada Anan nr. 33, numitul Tudorache I. Colocaru din strada Mihail Eminescu 58-60, a provocat scandal în stația de tramvai din fața spitalului Colea, pe motivul că, o om cinșit în cele din urmă el a fost identificat în persoana unui dîntre recidiviști cel mai cunoscut în materie. A fost deferit justiției.

Nu mai de clasa întâi

Cunoscut hot de trenuri Ion Amuza, domiciliat în București, bulevardul A. N. I. nr. 15 A, a fost prins de Militei Transport în toată activitatea sa de „specialist” aceluși numai la trenurile accelerate. Și numai în vagoanele de clasa întâi. Amuza, sub aspectul unui călător pașnic și amabil, profita de credulitatea unora din tre-pasageri care îl rugau chiar pe hot să aibă grija de bagajul lor. Amuza lăsa înăuntru, servea pe toată lumea ce li se adresa. Dar imediat ce omul părăsea compartimentul, li înfăcea bagajul și se făcea nevăzut. Amuza a fost prins chiar în gara de Nord, de către organele Militei Transport, cînd cobora din vagonul de clasa I cu valiza unui călător din Tg. Mureș ce-l rugase să-l păzească bagajul pînă se reîntoarce. Lucrurile găsite la domiciliul său au fost restituite fide păgușilor.

DARURI PENTRU FESTIVAL

În întreaga țară, tinerii lucrează felurite și numeroase daruri pentru participanții la Festivalul Mondial de la Moscova. În clasa: Elevii Institutului Pedagogic pentru învățători din Capitală — Alexandrina Dragomir și Angela Crebu din anul II, — arată directorilor lor, Georgina Dumitrescu, obiectele lucrate de ele.

P. I. AGERFEE

Correspondenții voluntari ne vestesc...

● Anul acesta, întreprinderea de Locuințe și Localuri Timșorena se extinde suprafața de locuit prin supraconstrucții și restructurări cu 2.100 m.p. În noile locuințe nu vor construi 500 sobe de încălzire iar sugerările au fost executate pe o suprafață de 10.000 m.p.

Concomitent cu aceste lucrări se grăbesc și reînnoșarea construcțiilor de locuințe individuale și blocuri muncitorești. În blocul din b-dul Lenta nr. 20 s-au dat în folosință 9 apartamente iar pe strada Filipciuc se lucrează acum la construcția a 2 blocuri. Cu reparații se desfășoară lucrările și pe Calea Sagului unde se edică 5 blocuri muncitorești și pe b-dul modern, al dușilor din str. Rusa Sîrma, care va deteni un cartier de locuințe muncitorești. Două noi clădiri au fost date în folosință pe străzile Proyer și Barbu iar pe str. Brîncovenă prin lucrările de supraînălțare care s-au efectuat au fost date în folosință încă 24 apartamente. (M. Zoldi).

● Zilele trecute a intrat în funcțiune noua fabrică de pine din Boldesti, înzestrată cu utilități moderne, cu are o capacitate de producție de 10 tone pe zi. (C. Neamtu).

● Noua întreprindere zootehnică inaugurată de curînd în comuna Gălești, raionul Sibiu, a căpătus denumirea de „Mareșul”. Aceasta e cea de-a treia unitate socialistă din comună. (A. Năuș).

● Pînă acum 400 cultivații din raionul Horozi au încheiat contracte pentru recoltele de cîșpuni din acest an. Cooperativele au acordat contractelor ca prim avans peste 450.000 lei. Fructele la contractările de cîșpuni sînt comunele Stoeni, Dobrieni, Piatra, Bodești și Băbăiești. (M. Nicolae).

● De la 150 cărți citi avea la început biblioteca chimicului cultural din Jurloca, raionul Letia, a ajuns acum la 5.000 volume. Odată cu numărul cărților o crește și cel al cititorilor.

Biblioteca numără aproape 800 cititori din care 173 au parte în concursul „Jubiliu cîntec”. Recenzile săptămînilor și reviste culturale organizate de bibliotecă Naum Păcurachi constituie un bun mijloc de popularizare a cărții și de atragere a noi cititori. (P. Lebedi).

● Pînă de curînd statul popular al comunei Măuș Spart, raionul Domnești, n-a avut loc propriu. În anul 1952, pentru prima oară s-au adunat cetățenii din Măuș Spart pentru a discuta despre întreprinderea comună. Tot atunci au hotărât ca prin contribuția lor bănească să se renoveze cîștialul local de școală. Școala nouă, spațioasă, plină de lumină, face cinste comunei.

Odată rezolvată problema celor mici s-a hotărât construirea unui loc nou pentru statul popular. N-a mers totul pe calea. Grădăria începută odată încheiată, comitetul executiv al statului popular împreună cu deputații au pornit să mobilizeze cetățenii. S-a discutat în comitet, Țărani muncitori ca Tănase Bica, Dumitru Badaș, Gheorghe Badaș, Marin Zanfir și alții au sprijinit cu drag prin muncă voluntară această acțiune, realizându-se și o economie de 33.000 lei, față de decizia proiectată. De curînd localul cel nou a fost inaugurat și forțata activității a început să înflăcărească camerele noi clădite. (N. Popovici).

● Datorită acțiunilor întreprinse în raionul Bozovici, s-au înființat multe lucrări gospodărești. În comuna Rudăria, de pîldă, pînă acum planul de contribuție în muncă pe anul în curs a fost integral îndeplinit. La construcția drumului din comună, au lucrat pînă la capăt sute de cetățeni care au pus la dispoziție și atolele necesare. O intensă muncă la care participă de asemenea locuitorii comunei se desfășoară în aceste zile pentru repararea drumului Rudăria-Bozovici. Lucrările gospodărești realizate prin contribuția în muncă a locuitorilor s-au efectuat și în comuna Răpesci și în alte comune ale raionului. (P. Orbușescu).

Cine suportă pagubele?

Zilele acestea am făcut o nouă vizită în I.C.R.M. (ca amintim că I.C.R.M. înseamnă „Întreprinderea Comerțului cu Ridicată pentru produse metalo-chimice, mobilă, lemn și materiale de construcții”), ca să ne ocupăm, în continuare, de problema pagubelor materiale provocate de unele întreprinderi care fabrică marfuri neadecvate: pagube care — „lanț al slăbiciunilor” — se tot învârtesc mereu cu cheltuieli făcute de-a purgă. De data aceasta am găsit cazuri noi, dar am reînviat și „cunoștințele vechi”. Întreprinderi care — cu toate sesizările — continuă să trimită acesor marfuri, produse destinate, învariabil, să facă cale întoarsă (cu urmările financiare respective) la unitatea producătoare.

Despre aceste constatări, ca și despre cele făcute la depozitele din Capitală ale I.C.R.M. (Direcția comercială regională a U.R.C.C. București) ce le-am vizitat în același scop, ne ocupăm astăzi.

Greșesc, dar întotdeauna în favoarea lor

La depozitul de articole de menaj al I.C.R.M. au sosit, nu de mult, patru vagoane încărcate cu vase de tablă o-maliată, produse de uzinele „Emailul Roșu” din Mediaș. Odată marfa descărcată, s-a constatat că una era specificată din documentele ce o însoțeau și alta — realitatea. Ca să fim mai clari: ceseunele, vasele, oalele, tîngiri, erau trecute, din greșală la alte calități decât cele care ele corespundeau. Curios că să sponențiat astfel este însă faptul că s-au constatat greșeli numai acolo unde era vorba să se treacă o marfă calitatea III-a la calitatea II-a, sau una de calitatea II-a la calitatea I. Adică greșeli făcute în „sens unic”: de la mai prost la mai bun.

În fața acestei situații, I.C.R.M. a venit Comitetul de Stat al Standardizării, care a delegat pe tov. inginer Aurel Greșescu pentru constatarea și adevărul a fetei la suprafață. Delegatul C.S.S. împreună cu ing. Petre Chichereanu, delegatul fabricii, trimis special în București, a constatat că marfurile nu întreprinsese eudistile cerute de STAS la calitățile etichetate și facturabile. După urmare, pentru remedierea „miciilor”, erori de etichetare, fabrica a fost nevoită să trimită la București o echipă de muncitori care să resorteze — cheltuieli de-a purgă! — cele patru vagoane de vase emelate (deci 29.000 piese) ca să se vină la adevărata lor calitate. Ba, mai mult: în urma acestor

resortări, o parte din vase au fost returnate uzinei „Emailul Roșu”, pentru că nu se încadrau în nici un fel de STAS, dată fiind calitatea lor inferioară.

Producători care „greșesc” în favoarea lor mai sînt — din constatări făcute tot la I.C.R.M. — fabricile de ciment „Comanul” și „Feni”. Numărul reclamatilor au fost trimise a acestor unități pentru faptul că au dat ciment de 50 kg. expediați de aceste fabrici conțin doar 47—48 kg. dar STAS îl permite o toleranță doar de 1 la sută. Este necesar să facem o vocolăcă în întreprinderile producătoare de ciment ca rezulta în favoarea fabricilor, în urma acestor „mici greșeli”, la mil și mil de caz? Sau să ne întîmăm la cel ce suportă această pagubă? Sototim că mai bine e să cerem să se la amine cu toată serinătatea cu ne-memne „greșeli” să nu se mai săvîrșesc.

A plecat țigla, dar a ajuns praful

Dacă în cazul sacilor de ciment e clar (hai să-l zicem așa) un „beneficiu”, vom prezenta o situație în care nimeni nu câștigă, ci toți pierd. E cazul cu țigle țigle de la fabrica „Mon-dial” din Lugoj. Aceasta fabrică a început pînă vagoane cu țigle de calitate I. La ce s-a dus această schimbare? Țiglele de calitate I-II nu au putut fi vîndute decât local, deoarece nu suportă transportul pe calea ferată. Cum

un asemenea transport a avut totuși loc, aproape o treime din cantitatea de țigle a ajuns la destinație... praful țiglelor necreșionate (deoarece contractul prevedea o calitate superioară) au pornit în aer, pe calea ferată în trenuri. Cu ce beneficiu se alege fabrica în urma acestui transport? Qui a folosit „inițiativa” de a se expedia o asemenea marfă?

Despre transportul inutil, făcut doar cu scopul unei lucrări de „a primi un client în piață” se poate vorbi și în cazul uzinelor „Unio” din Satu Mare, o „cunoștință veche”, care, după abia primisă în aer, de la I.C.R.M. 500 mașini de tocat carne inutilizabile, deosebite care au scris în preambulul acestui articol, a expedit altele două serii de câte 250 bucăți, deci încă 500 mașini de tocat carne, tot atât de inutilizabile ca și primele. Asamenea „marfuri” se plimbă zile întregi pe distanțe de sute de kilometri, ocoli vagoane de cale ferată, suportă oameni de la ocuparea mai importante și produc numai cheltuieli — deci — normale — nu alung neîncredința în războaie mazărelelor — și cu atât mai puțin în locuștele cetățenilor. Lătră gravă a problemei rezolvate această: Cine suportă pagubele?

Nu le atingeți că se sparg!

Pagube a produs și cooperativa „Gheorghe Lazăr” din Arvici, care a fabricat și expedit la I.C.R.M. 41.000 bucăți de bazine de sticlă pentru lămpi de iluminat cu petrol, în valoare de 50.000 lei, întreaga cantitate fiind rebutată.

Chiar din momentul expediției marfurilor, cooperativele producătoare a pornit-o cu sticlă. Feli în care bazinele nu fost ambalate — în hîrșie și cu o cantitate insuficientă de rumeguș — a determinat ca o parte din ele să se spargă la drumuri gata marș. Dar nici cele scuate de la gară și au putut fi puse în comerț pentru simplul motiv că felul defectelor în care au fost turnate bazinele face ca ele să fie complet inutilizabile. Curs bănușul pierdut pe suprafața ei asemenea neutilizabilității este o imposibilitate atăsarea înfășurii metalice pe care se învârtă masina lămpii. Asta ca să nu vorbim al de faptul că în unele lucruri, perelele de sticlă e atât de subțire încît se sparge la cea mai ușoară atingere! Am fost curioși să aflăm, față de această

Cronica MIZICALĂ

Reintrarea lui Constantin Silvestri Concertele lui Mihail Vaiman

După ce, cîva timp, turneele în străinătate ne-au lipsit de bucuria artistică a concertelor dirijate de Constantin Silvestri, — fată că în ultimele zile am fost desăgubiti din plin: maestrul a apărut în acesor săptămîni la pupitrul orchestrei Radio și al Filarmonicii „George Enescu”, interpretînd programe de un deosebit interes muzical.

Cu simfonie I în re minor de Paul Constantinescu, executată în primul din aceste concerte, Silvestri ne-a oferit o nouă primă audiere, dacă ținem seama că lucrarea, prezentată acum zece ani sub bagheta lui Mihail Jora, a fost în timp rafinată de către compozitor.

Comparînd-o cu translațiile studiului lui Paul Constantinescu, așa cum s-au manifestat ele, cu atât strălucire în Concertul pentru cor, se poate afirma că simfonia e caracterizată prin imagini muzicale mai puțin pregnante: în acesor mîsură e mai lăsat rădăul unei mîsurii mature, care stăpînește cu autoritate dezvoltarea simfonică a unor teme de o esență populară menținută cu strictețe în cadrul unei stilizări de frumusețe tîmă artistică. Îndosebi partea a II-a, adică, cu o testatură cîntă participarea solistici bogată a solistilor li imprimă un colorit pastoral, au momente de autentică poezie senară: scherzo-ul ne duce în lumea — familiară compozitorului — a dansurilor simfonice, iar Pasacaglia — o contribuție originală în cadrul simfoniei românești — ne dovedește mîsură a lui a unei tehnici polifonice complexe, de-a lungul variațiilor folclorice cu o neînțeleasă logică interioră. Culoarea atrăgătoare a orchestrei a fost subliniată cu rafinament de dirijor: de altfel întreaga execuție înfășurată și studiată amănunțit — ca urmare a unei înregistrări radiofonice recente — a asigurat lucrării primirea caldă ce i se cuvenea.

Acelui, la sfîrșitul programului orchestrei Radio, „Simfonia” de Ioana cel an putut provoca succesul pe care, sîntem siguri, Silvestri li va repara, în interpretarea acestei lucrări, la apropiatul său concert din cadrul festivalului „Primăvara la Praga”.

Între-adevăr, desi intrată în rândul creațiilor clasice ale secolului al XIX-lea, „Simfonia” răsună cu o prospețime nouă sub bagheta dirijorului, el știe să sublinieze în chip personal tinerețea inspiratiei păstrată de murele compozitor morav chiar la 72 de ani, unită cu originalitatea formei și instrumentației care dau lucrării farmecul ei aparte. Strălucirea fanfarelor din prima și ultima parte capătă, în redarea entuziasmată a lui Silvestri, semnificația ei festivă originală, iar translațiile melodice populare apar în mișcările centrale cu o spontaneitate cuceritoare, sporiți de inventivitatea simfoniei și ritmici de compozitorului, amintim — nu numai odată — de Bartok. Trebuie cu virtuozitate pe deplin utilizabilă, la fel ca la partitură, dirijorul a călăuzit cu mîna sigură și orchestra, care a făcut față în această împrejurare unui examen greu.

După cinci ani de la memorabilele execuții din iunie 1952, Silvestri a revenit la Misa Solemnă, revăldindu-ne, în fruntea ansamblului Filarmonicii „George Enescu”, — cu care se reînnoștește în fine — frumusețea sublimă ale capodoperei beethoveniene presărată de la noi. Acest „pra raz” a ac-

centuat și de faptul că „Missa” nu se lasă pătrunsă dintr-o dată, datorită atît proporțiilor ei monumentale, atît și complexității gândirii muzicale beethoveniene, care planează aci la înălțimi tot atît de mari ca acelea ale ultimelor cîntecuri sau sonate pentru pian. Recomania chemată „Dono nobis pacem” din finalul „Misei” nu e cu nimic mai puțin vibrată și actuală decât a cîntecului „Imberbiati-vă milissime” din Simfonia a nouă, tonul muzicii beethoveniene e însă diferit: Cu atît mai binevenită e fost, de data aceasta, execuția celor două lucrări la un interval scurt de timp, cu cît această apropiere ne-a permis să înfrîntăm mai expunător testamentul artistic de adîncă semnificație timă lăsat de Beethoven, prin ele, semenilor săi.

Interpretarea lui Silvestri, profund emoțională, pătrunde esența muzicii beethoveniene, urmînd ca de-a lungul grandioaselor împletiri contrapunctive în care vocile corului și solistilor vocali se contopesc într-o armonie de negrăsit noblete și puritate, nici o notă să nu fie lipsită de înțeles. Expresivitatea a fost adesea sfîșietoare, alături pătrunșă de o lumină blîndă, și în acesor privită pilduitoare din interdicțiile instrumentale — unele abia de elevele mîsurii — în care Silvestri a făcut vocele orchestrei să vorbească tot atît de grăitor ca și cele omenești. Unul din aceste secrete ale interpretării „Misei” este acela de a avea simțul exact al contrastelor puternice ce stăruie întreaga lucrare: nu o vorbă mîsură de contrastele mari între mîsurile, ci de secesiunea acelor sublinieri muzicale atât de subtile ale textului, care fac adesea cu fiecare cuvînt, uneori și amănute silabe, să capete, în concepția compozitorului o semnificație specială. Silvestri știe la fiecare țesătură să ghideze mîna, chiar culoarea amără care mai poartă pentru a reda vibrația interioră a muzicii. În mijlocul fulminant strălucitor din „Gloria”, de pildă, cuvintele „et in terra pax...”, întonate la unison de basii corului au coborât pînă de-a lungul aceluși cor, în înălțimi amănute, în profunzimea simțirii omenești. Sensibilitatea dirijorului, departe de a prezenta „Misa Solemnă” ca pe un monument important dar inaccessibil, ne-o apropie în chip emoțional. Desigur că acesor cîntec nu poate străbate deodată ce dificultăți uriașe ale execuției au fost învase prin sudura între cor, orchestra, solistii, din acest punct de vedere nu a putut fi atinsă perfecțiunea și progresul semnal observat în concertul de luna seară față de cel de duminică, ne-a demonstrat că un număr sporit de repetiții de ansamblu ar fi asigurat un nivel de omogenitate superior celui obținut.

De partea sa, corul, pregătit de Dumitru Botea, s-a remarcat printr-o profundă cunoaștere a textului; în solistii vocali s-a evidențiat, ca și alădă, Emilia Petrescu, la care întele-

gea muzicală și posibilitățile vocale sînt într-un echilibru fericit. Concertmaestrul Alexandru Theodorescu a creat de asemenea momente frumoase în minuțiatul solo de vioară din „Benedictus”. În alți ordine de idei, se cuvin elogiile eforturilor lectoratului „Filarmonicii”, care prin programe de sală ample și substanțiale, cum este cel redat — la acest concert — de Eugen Popa, aspre, apăsător, folsit educativ al audierii capodoperei clasice.

Cu prilejul cronicii festivalului „Sotakovic”, amintim calitățile excepționale ale violonistului sovietic Mihail Vaiman: acesor n-a s-au confirmat și cu prilejul următoarelor sale concerte la Ateneu. Chiar dacă nu întotdeauna desăvîrșit din punct de vedere al maturității artistice, cîntul său este ordinar comunicativ, plin de căldură și prospețime, pentru a nu mai vorbi de seriozitatea precizii violonistice, impunătoare la un instrumentat atît de tânăr. Vaiman este un talent în plină ascensiune, ale cărui realizări actuale deschid strălucite perspective de viitor. Ne referim, de pildă, la felul cum a fost redată „Chaconna” de Bach, piatră de încercare a literaturii violonistice, la verva și sensibilitatea demonstrată în concertul de Mozart — chiar cu unele inflexiuni romantice mai personale — la gingașia și puritatea extremă cu care a dat viață „Dansului fetelor din Andile” de Prokofiev. Desigur că în adăgii din sonata în re minor de Brahms o mai mare sobrietate în expresie, iar în sonata de Prokofiev mai mult rafinament coloristic ar fi dus la o redare mai apropiată de spiritul lucrării; dar în același timp cînt nobil și simțitor în „Clair de lune” de Debussy și ce extraordinară sesizare a tuturor trăsăturilor specifice muzicii noastre: „Istoria” în „Hora staccato” de Dinicu-Helieș!

Vaiman s-a bucurat de concursul unor parteneri excepționali. Rareori am auzit un acompaniament de orchestră atît de muzical și suplu ca acela al lui Constantin Silvestri în Concertul de Mozart; cît de mare Maria Karandava, felul în care a susținut partea pianistică a recitalului a demonstrat în numele „său” înțelegere și în violonistului; o mare parte a succesiunii din seara de 27 aprilie li revine personal — dacă n-ar fi să ne amintim deși de dantele pianistică desfășurată cu o oimătoare ușurință și finețe în „scherzo”, partea cea mai deplin realizată din sonata de Brahms. Ritmica imposibilă, raleta senară rafinată (în „Clair de lune”) o impun pe Karandava ca pe o artistă remarcabilă.

Cel doi artiști sovietici au cucerit toate inimile. Vizita lor va fi așteptată și pe viitor cu aceeași simpatie.

ALFRED HOFFMAN

Prin aplicarea sistemului de salarizare îmbunătățit

Sporește cîștigurile mecanizatorilor din agricultură

(Urmare din pag. 1-a)

vechime în muncă de 6—8 ani lucrînd pe un tractor K.D.35, realizează într-o lună: 66 ha. arate și grăpăte, 33 ha. semănate și 33 ha. cultivate. El va primi pentru aceste lucrări 1066 lei. Dacă acest volum de lucrări a fost îndeplinit în 18 zile din lună, pentru restul de 8 zile lucrătoare cînd tractorul nu poate lucra în cîmp din motive obiective (timp nefavorabil, etc.) el va fi plătit cu 75 la sută din salariul tarifar, cuvenit pentru această perioadă adică cu 160 lei. În total tractoristul va cîștiga în această lună 1226 lei, în afara de eventualele premii.

Calculul acestui cîștig s-a făcut pentru un tractorist care li realizează normele zilnice. Numeroși mecanizatori reușesc însă să depășească zilnic normele de lucru cu 20—50 la sută, iar unora chiar cu 80 la sută. În acest caz cîștigurile mecanizatorilor vor crește într-o măsură corespunzătoare.

Într-un număr de 35 stațiuni de mașini și tractoare mai bine consolidate care lucrează mai ales în sectorul socialist pe terenuri comasate se aplică această variantă a sistemului de salarizare pentru lucrările în cîmp. În aceste unități mecanizatorii primesc în tot timpul anului salariul tarifar, la care se mai adăugă în timpul perioadelor de lucru în cîmp prime bănești la hectar pentru lucrările executate de tractoriști în termene optime.

Astfel, dacă calculăm cîștigul pe care li va avea în acest caz, același mecanic agricol pentru lucrările arătate mai sus, va primi: salariul tarifar lunar 700 lei; prima pentru 66 ha. arătat 306 lei; primă pentru 33 ha. semănat 90 lei; primă pentru 33 ha. cultivate 86 lei; în total 1261 lei.

Calculul salariilor cuvenite tractoriștilor se face astfel și într-un caz în care altul mult mai simplu. Sumele cuvenite tractoriștilor se pot socoti chiar de către selul de brigadă. De asemenea acum fiecare tractorist li poate calcula și urmări zilnic cîștigul realizat, ceea ce li stimulează puternic în muncă.

În timpul perioadelor de lucru în cîmp selul de brigadă primește în prima variantă de salarizare 20 la sută din cîștigul total lunar al muncitorilor din brigadă, iar în a doua variantă în afara de salariul tarifar 20 la sută din cîștigurile realizate de

muncitorii din brigadă prin plata primelor pentru lucrările executate în termene optime.

Forme simple de premiere

S-a îmbunătățit și simplificat mult și premiile tractoriștilor. Premiile mecanizatorilor nu mai este legată de îndeplinirea anurilor condiții. La terminarea fiecărei perioade de lucrări agricole mecanizatorii primesc premii bănești pentru fiecare hectar de arătură normală realizat peste plan. Mecanizatorii primesc de asemenea pentru economiile de combustibil realizat un premiu de 50 la sută din valoarea economiilor.

Pentru buna îngrijire a mașinilor tractoriștilor și mecanicii agricole primesc premii bănești stabilite după aprecierea directorului stațiunii între 300—800 lei anual. Aceste premii se acordă mecanizatorilor care au realizat cu tractorul lor prim-o întîlnire bună și o alimentare corectă, volumul de hectar arătură normală plantificat între două reparații generale.

Începînd din anul acesta toate brigăzile de tractoare sînt permanentizate pe lângă anurile gospodării colective, cooperative de producție cu cîntă și întovășiri. Faptul acesta permite să se acorde mecanizatorilor care fac lucrări de calitate premii pentru depășirea producției modii planificate la hectar în gospodăriile deservite.

Premiile pentru obținerea de recolte bogate se pot da mecanizatorilor de două ori pe an: odată pentru recolta de pîmbac și odată pentru recolta de porumb și floarea soarelui. Cînd depăș

PROPUNERILE GUVERNULUI SOVIETIC în problema înfăptuirii unor măsuri parțiale în domeniul dezarmării

LONDRA 3 (Agerpres) — TASS transmite: După cum s-a mai anunțat, V. A. Zorin, reprezentantul U.R.S.S. în Subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, a prezentat spre examinare subcomitetului o notă memorială în legătură cu propunerile guvernului sovietic în problema înfăptuirii unor măsuri parțiale în domeniul dezarmării și un proiect de declarație cu privire la măsurile pentru întărirea păcii generale și a securității popoarelor anexat la aceasta.

În prezent problema dezarmării este o problemă de importanță vitală. Rezolvarea ei are o însemnătate primordială pentru cauza menținerii păcii. Cursa înarmărilor care continuă, mărește neîncrederea în relațiile dintre state, agravează încordarea internațională, intensifică primejdia izbucnirii unui nou război.

Realizările cele mai noi ale științei și tehnicii au sporit de multe ori puterea mijloacelor de distrugere, puterea mijloacelor de exterminare în masă a oamenilor. Anii care au trecut după cel de-al doilea război mondial se caracterizează prin dezvoltarea impetuoasă a tehnicii militare și însoțirea armelor atomice și cu hidrogen, a căror forță explozivă este egală în putere cu cea a mai multor milioane de tone de trinitrotoluen. Se dezvoltă rapid tehnica reactivă, s-au inventat tipuri de arme moderne ca proiectile balistice intercontinentale cu focos cu hidrogen. Apariția acestor tipuri de mijloace tehnice militare în armamentele statelor a făcut ca în mod practic să fie vulnerabil orice punct al globului pământesc.

În prezent nu mai încap îndoieli că în cazul izbucnirii unui nou război cu folosirea armelor atomice și cu hidrogen urmările acestuia ar fi deosebit de grave pentru statele beligerente. Îndoeși pentru țările cu o mare densitate de populație și cu o mare concentrare a industriei. În condițiile existenței în armamentele statelor a acestor tipuri de arme, problema interzicerii armelor atomice și cu hidrogen a căpătat o însemnătate deosebit de mare.

Cursa înarmărilor care continuă a dus la urmări economice grele. Pregătirea militară tot mai intensă ale statelor înghet milioane uriașe. Aceasta constituie o povară grea pe umerii popoarelor.

Carta Organizației Națiunilor Unite obligă statele să-și rezolve litigiile internaționale prin mijloace pașnice și să se abțină în relațiile lor internaționale de la amenințarea cu forța sau de la folosirea ei. Prin urmare, existența unor probleme sau litigii internaționale nelegitimamente nu poate servi ca o justificare pentru înfrângerea de către state a unor importante interese comune, ca o justificare a cursei înarmărilor. Tot altă de inadmisibilă și contrară Cartei O.N.U. este propaganda în favoarea unui nou război, care continuă în unele state, încalcându-se hotărârile Adunării Generale, propagândă însoțită de ațtarea la război și la ură între popoare.

Interesele vitale ale popoarelor tuturor statelor, mari și mici, le corespund de principiu coexistenței pașnice, prin cîmpul întrecerii pașnice a statelor cu sisteme sociale, economice și politice diferite.

Guvernul sovietic consideră că marile puteri trebuie să înfăptuiască măsuri pentru a micșora încordarea existentă în relațiile internaționale și pericolul care se ivește în legătură cu existența unor importante forțe armate și armamente și cu neîncrederea în relațiile dintre state. În domeniul armelor atomice și cu hidrogen, precum și în legătură cu continuarea propagandei în favoarea unui nou război.

Având în vedere că înțelegerea curselor înarmărilor nu numai că ar lichida pericolul izbucnirii unui nou război, ci ar elibera de asemenea popoarele de povara economică prea și ar da posibilitatea ca resursele devenite disponibile să fie folosite pentru ridicarea bunăstării popoarelor.

recunoscând necesitatea realizării unui acord cu privire la un vast program de dezarmare, inclusiv interzicerea totală și necondiționată a folosirii și producerii armelor atomice și cu hidrogen care distrugerea stocurilor de aceste arme ceea ce va asigura folosirea întregii producții de materiale atomice exclusiv în scopuri pașnice; înțelegând de asemenea că în prezent puterile occidentale nu sînt dispuse să accepte

ale cărei frontiere nu au astfel de bariere naturale pe care le au frontierele S.U.A. și în alară de aceasta sînt comune pe o lungime considerabilă cu acele ale statelor participante la grupările militare menționate.

Ar fi altceva dacă S.U.A., U.R.S.S. și China ar ajunge la un acord cu privire la reducerea forțelor lor armate în decursul celei de-a doua etape la 1-1,5 milioane de oameni și Marea Britanie și Franța — la 650.000 de oameni. O astfel de reducere substanțială a forțelor armate ale acestor puteri, parțial cu interzicerea folosirii armelor atomice și cu hidrogen, ar însemna că lucrurile merg spre dezarmarea efectivă, spre pace.

Din cele expuse reiese că Statele Unite, propunând pentru U.R.S.S. și S.U.A. nivelurile egale de forțe armate în proporție de 2,5 milioane de oameni, nu abordează în mod realist rezolvarea problemei reducerii forțelor armate ale puterilor, în special

în punctele 1 și 2 trebuie să fie pusă sub control internațional corespunzător în cursul primei etape, cînd se vor înfăptui măsurile pentru reducerea forțelor armate ale Statelor Unite, U.R.S.S. și Chinei la 2,5 milioane oameni, iar ale Marii Britanii și Franței la 750.000 oameni. În atribuțiile controlului vor intra primirea și examinarea informațiilor prezentate de către state cu privire la înfăptuirea de către state a măsurilor parțiale privind dezarmarea. Aceste atribuții trebuie să le exercite, potrivit unui acord intervenit între părți, organul de control creat în acest scop în cadrul Consiliului de Securitate.

În afară de aceasta, încă în prima etapă pe teritoriile statelor se instituie de control în mare măsură posturi de control în marile porturi, la nodurile de cale ferată, autostrăzi, care vor supraveghea să nu aibă loc o concentrare periculoasă de forțe armate și armamente. Specificația punctelor în care se instituie posturi de

Existența bazelor militare străine pe teritoriile altor state a sporit considerabil în ultima vreme suspiciunile și încordarea, îndeosebi în legătură cu faptul că pe multe din aceste baze staționează formații militare atomice sau se proiectează staționarea acestora, ceea ce dă temei ca aces a acțiunii să fie privite cu o reală îngrijire în vederea unui război cu folosirea armelor atomice și cu hidrogen. Acesta implică o serioasă primejdie pentru pacea și securitatea popoarelor, deoarece cea mai mică imprudență poate duce la urmări dezastruoase pentru popoare. În afară de aceasta, este firesc că aceste acțiuni ale Statelor Unite nu pot să nu provoace contramăsuri din partea Uniunii Sovietice.

De aceea guvernul sovietic propune să se examineze problema lichidării bazelor militare străine pe teritoriile altor state și să se stabilească în primul rînd care anume din aceste baze pot fi lichidate în decursul unui termen de un an, doi.

6. În declarația sa din 17 noiembrie 1956 Uniunea Sovietică a propus ca Statele Unite, U.R.S.S., Marea Britanie și Franța să-și reducă forțele armate staționate pe teritoriile Germaniei cu o treime față de nivelul acestor forțe armate, care a existat la 31 decembrie 1956. Uniunea Sovietică consideră că această reducere ar contribui în mare măsură la micșorarea încordării internaționale, îndeosebi la îmbunătățirea situației din Europa, și astfel la rezolvarea problemei dezarmării.

7. Guvernul sovietic pornește de la premiza că o mare însemnătate pentru micșorarea încordării internaționale ar avea un acord cu privire la reducerea forțelor armate ale Statelor Unite, Marii Britanii și Franței pe teritoriile țărilor participante la N.A.T.O. și a forțelor armate ale Uniunii Sovietice staționate pe teritoriile țărilor participante la Tratatul de la Varșovia. Propozițiile reducerii forțelor armate ale țărilor menționate ar putea fi precizate în cadrul unor tratative ulterioare.

8. În declarația sa din 17 noiembrie 1956 guvernul sovietic a propus să se examineze problema folosirii fotografiilor din avion în zona de disocare în Europa a forțelor armate principale ale Uniunii Sovietice, de Nord și ale țărilor participante la Tratatul de la Varșovia pe o adîncime de pînă la 800 kilometri spre est și spre vest de linia de delimitare a forțelor armate menționate mai sus, cu consimțămîntul statelor respective.

Propunând această zonă pentru efectuarea fotografiilor din avion, Uniunea Sovietică a pornit de la principiul că linia de delimitare a forțelor armate ale Uniunii Sovietice, de Nord și forțelor armate ale țărilor participante la Tratatul de la Varșovia trebuie să treacă prin linia de demarcație în Germania și în continuare prin frontierele occidentale ale Cehoslovaciei.

Reprezentantul Statelor Unite în Subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare a propus ca fotografiile din avion să fie folosite în Europa într-un sector limitat la vest de 5 grade longitudine estică, la est de 30 grade long. est. la sud — cu 45 grade lat. nord. Zona fotografiilor din avion fiind astfel stabilită, linia care împarte această zonă în două jumătăți se deplasează de pe linia de demarcație din Germania și frontierele occidentale ale Cehoslovaciei în Polonia adică se deplasează în mod arbitrar spre est. Acest plan de deplasare a liniei are scopul de a înfrîna o inspecție aeriană cuprindînd în Europa doar o mică parte a teritoriilor țărilor participante la Uniunea Atlantică de Nord și un teritoriu considerabil al țărilor participante la Tratatul de la Varșovia. Cei doi drept, la partea nordică în această zonă intră teritoriul Norvegiei, însă, după cum se știe, Norvegia nu este un teritoriu unde staționează forțele principale ale N.A.T.O.

Uniunea Sovietică este gata să accepte folosirea recunoașterii aeriene și în cadrul sectorului din Europa propus de Statele Unite, însă cu precizarea că linia care împarte în două jumătăți sectorul fotografiilor din avion să treacă în apropierea liniei de demarcație din Germania și ca la nord sectorul propus de Statele Unite să nu depășească paralela care trece prin punctul nordic al liniei de demarcație din Germania, iar la sud să fie limitat de paralela ce trece prin extremitatea sudică a Albaniei. Acestui principiu i-ar corespunde sectorul limitat la vest de meridianul zero, la est cu 25 grade long. est. la nord — cu 54 grade lat. nord. și la sud — cu 39 grade 38 minute lat. nord.

În ce privește zona inspecției aeriene în Extremul Orient, guvernul Statelor Unite propune sectorul situat între 140 grade long. vest. și 160 grade long. est. limitat la sud de 45 grade lat. nord. Guvernul sovietic consideră posibil să se lărgească

considerabil zona fotografiilor din avion, incluzînd în aceasta:

a) teritoriul U.R.S.S., situat spre est de 108 grade long. est. și b) teritoriul Statelor Unite situat spre vest de 90 grade long. vest. Se are în vedere că teritoriile celor două zone de fotografiere din avion sînt aproximativ egale (zona U.R.S.S. — 7.129.000 kilometri pătrați și zona Statelor Unite 7.063.000 kilometri pătrați).

Chiar de la intrarea în vigoare a acordului cu privire la măsurile parțiale în zonele fotografiilor din avion din Europa și din Extremul Orient poate fi instituit un număr limitat de posturi de control la nodurile de cale ferată, pe autostrăzi, în porturi.

9. Un mare rol în ce privește înfrîngerea relațiilor dintre state, alătura vrăbiei și urii între popoare îl are propaganda de război deșăgurată în unele țări și îndeosebi în război. Îndoeși propaganda în favoarea folosirii împotriva unor sau altor state a armelor atomice și cu hidrogen. Rezoluția cu privire la interzicerea propagandei de război, adoptată de Adunarea Generală a O.N.U. în anul 1947, nu se îndeplinește. Doar în Uniunea Sovietică și încă în unele state au fost adoptate legi împotriva propagandei de război. Lipsa unor legi împotriva propagandei de război în alte țări creează un teren favorabil pentru ațtarea aștirilor de spirit militariste și a psihoserei războinice. În interesul micșorării încordării internaționale și al micșorării primejdiei de război, ar fi necesar să se adopte în această privință măsurile de rigoare pentru a pune capăt propagandei de război.

Este inadmisibil de asemenea faptul că în unele state lupta ideologică este trecută în domeniul relațiilor interstatuale. În scopul lichidării unei astfel de situații, cînd disputele și contradicțiile ideologice sînt folosite ca mijloc pentru agravarea relațiilor dintre state se ivește necesitatea urgentă de a se ajunge la un acord pe baza căruia statele să-și asume obligația de a nu-și trece divergențele ideologice în sfera relațiilor interstatuale.

Guvernul sovietic își exprimă speranța ca propunerile sale, expuse în prezenta notă memorială, vor fi examinate în mod cîvenit de guvernul țărilor reprezentate în Subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, și că va fi realizat un acord reciproc acceptabil în problemele ridicate în aceste propuneri.

Participarea activă a delegației romine la sesiunea Comisiei economice a O.N.U. pentru Europa

GENEVA 3 (Agerpres) — După cum s-a anunțat, s-a deschis la Geneva cea de-a 12-a sesiune a Comisiei economice a O.N.U. pentru Europa. La discuțiile pentru alegerea președintelui, Andrei Philip, șeful delegației franceze, l-a propus pe Oscar Lange, șeful delegației poloneze, ca președinte al sesiunii. Într-o propunere susținută de A. Zaharov, șeful delegației U.R.S.S., pentru postul de vicepreședinte, Valentin Steriop, șeful delegației R.P.R., a propus pe Tommaso Nolarangeli, vicepreședintele delegației italiene, fiind susținut în propunerea sa de șeful delegației olandeze. Ambele propuneri au fost acceptate în unanimitate.

S-a trecut apoi la analiza activității comitetelor, analiză care este precedată de discuții privind activitatea în general a Comisiei. La acest punct șeful delegației R.P.R. menționează:

„Poporul cipriot a hotărât să continue cu dîrează și perseverență eforturile sale pentru obținerea libertății și dreptului său la autodeterminare. Tratatul pe care urmează să îl poart în problema Ciprului la Londra cu guvernul britanic depind în primul rînd de atitudinea guvernului britanic. În tot cazul bazele acestor discuții vor fi simple: autodeterminarea poporului cipriot.

În continuare, arhiepiscopul Makarios a declarat: Apreciez cu satisfacție sprijinul și contribuția eficace pe care poporul român ni l-a acordat în cadrul O.N.U. Am fost foarte convins că poporul român, de care ne leagă vechi și tradiționale legături de prietenie și care avem alinătă sufletul, va sprijini cauza dreptății a poporului cipriot. Am luat cunoștință cu satisfacție de interesul și căldura cu care presa română s-a ocupat de problema autodeterminării și eliberării Ciprului și vreau să mulțumesc pe această cale poporului și presei romine pentru sprijinul ce ni l-a acordat.”

Încheiere, arhiepiscopul Makarios a spus: „Reluarea relațiilor diplomatice dintre Grecia și România constituie pentru noi o sursă de satisfacție profundă și sperăm că relațiile amicale dintre cele două țări vor fi și ele un sprijin pentru rezolvarea justă a cauzei Ciprului.”

Vizitele delegației parlamentare romine în R. P. Chineză

PEKIN 3 (Agerpres) — Membrii delegației Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine au continuat să viziteze întreprinderi și instituții culturale din capitala R. P. Chineze.

La 2 mai membrii delegației au vizitat fostul palat imperial și cooperativa agricolă „Hual Fan” situată în suburbia de sud a orașului Pekin. Oaspeții romini s-au bucurat de o căldă primire din partea membrilor cooperativei cu care au stat îndeung de vorbă.

La 3 mai delegația română a vizitat Universitatea din Pekin și filatura de bumbac nr. 2. Membrii delegației au manifestat un viu interes față de minunatele condiții de studii, creaștinerea în acest înalt liceu de cultură. La filatura de bumbac oaspeții romini — însoțiți de mulți prieteni de colaburatori întreprinderi — s-au întîlnit cu muncitorii fabricii.

Semnarea unei convenții romino-cehoslovace în domeniul prevederilor sociale

PRAGA 3 — Corespondentul Agerpres transmite: La 2 mai s-a semnat la Praga o convenție între R.P.R. și R. Cehoslovacă în domeniul prevederilor sociale. Convenția a fost semnată din partea R. Cehoslovace de Evzen Erban, președintele Comitetului de stat al oficiului de securitate generală, iar din partea R.P.R. de dr. Octavian Berloga, adjunct al ministrului Sănătății și Prevederilor Sociale al R.P.R. Cu prilejul semnării acestei convenții ambasadorul R.P.R. la Praga, I. Rah, a oferit un cîntec în cinstea celor două delegații care au luat parte la semnarea convenției.

Succesul maestrului George Georgescu la Praga

PRAGA 3 — Corespondentul Agerpres transmite: La 29 aprilie în sala de concert „Smetana” din Praga a avut loc primul concert al orchestrei simfonice a orașului Praga, sub conducerea maestrului George Georgescu. Programul concertului a cuprins simfonie la VIII-a și a IX-a de Beethoven. Concertul s-a bucurat de un succes deosebit și a fost repetat și în seara zilei de 30 aprilie.

Nota memorială prezentată de V. A. Zorin în subcomitetul Comisiei O. N. U. pentru dezarmare

ale U.R.S.S. și S.U.A., cu atît mai mult cu cît această măsură se lăfă legătură cu reducerea mai departe a forțelor armate, precum și cu măsurile îndreptate spre interzicerea armelor atomice.

Uniunea Sovietică se pronunță ca și pînă acum pentru rezolvarea radicală a problemei dezarmării, care constă în realizarea unui acord cu privire la reducerea substanțială a forțelor armate și a armamentelor clasice și la interzicerea armelor atomice și cu hidrogen, cu scoaterea lor din armamentele statelor, precum și în realizarea unui acord cu privire la interzicerea experiențelor cu armele atomice și cu hidrogen. Guvernul sovietic a prezentat o propunere în acest sens spre examinare subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

După cum se știe, guvernul sovietic a declarat deja că este de acord cu propunerea privitoare la reducerea forțelor armate ale Statelor Unite, U.R.S.S. și Chinei la 2,5 milioane oameni și Marii Britanii și Franței — la 750.000 de oameni pentru fiecare din statele menționate, ca prima pas spre o nouă reducere a forțelor armate ale Statelor Unite, U.R.S.S. și Chinei la nivelurile 1-1,5 milioane de oameni și pentru Marea Britanie și Franța — la 650.000 de oameni. În ambele cazuri se ține seama că efectivul forțelor armate trebuie să includă personalul civil aflat în forțele armate, care de fapt este ocupat în deservirea instalațiilor militare și a mijloacelor tehnice militare. Guvernul U.R.S.S. propune și în prezent realizarea unui acord cu privire la reducerea forțelor armate ale celor patru puteri la nivelurile menționate, înfăptuind această reducere în două etape.

2. În legătură cu propunerea de a se reduce forțele armate la 2,5 milioane de oameni pentru Statele Unite și U.R.S.S. și 750.000 oameni pentru Marea Britanie și Franța, Statele Unite propun să se reducă la 10 la sută armamentele clasice și bugetele militare ale statelor care înfăptuiesc reducerea forțelor armate. Uniunea Sovietică ar considera util ca armamentele clasice și bugetele militare să fie reduse în prima etapă a realizării măsurilor privind reducerea forțelor armate cu un procent mai ridicat — cu 15 la sută, ceea ce ar constitui o serioasă ușurare a poverii cheltuielilor militare care apasă pe umerii popoarelor tuturor țărilor.

În ce privește proporțiile reducerii forțelor armate, guvernul sovietic nu are obiecții la acest nivel și aduce prejudicii securității U.R.S.S.

3. Înfiptuirea măsurilor prevăzute

control urmează să fie pusă de comun acord în completare. Întrucît însă în prezent nu este vorba dect de înfiptuirea unor măsuri parțiale, conform cu aceasta trebuie să fie rezolvată și problema posturilor de control. În prima etapă posturile de control trebuie să fie înfiptuite doar în regiunile vestice limitrofe ale Uniunii Sovietice, pe teritoriile Franței, Marii Britanii și pe teritoriile celorlalte țări participante la Uniunea Atlantică de nord și la Tratatul de la Varșovia, precum și în partea de est a Statelor Unite.

Posturile de control pot fi de asemenea instituite pe teritoriul altor state (potrivit unui acord cu ele) care face parte din zona fotografiilor din avion.

În ce privește problema organizării posturilor de control pe aerodromuri, se propune ca această măsură să fie înfiptuită în cursul celei de-a doua etape de realizare a măsurilor parțiale (în timpul reducerii forțelor armate la 1-1,5 milioane oameni pentru Statele Unite și U.R.S.S. și la 650.000 oameni pentru Marea Britanie și Franța). Chestiunea instituirii posturilor de control pe aerodromuri care de asemenea coordonarea cu măsurile corespunzătoare privind interzicerea definitivă a armelor atomice și cu hidrogen, cu eliminarea lor din armamentele statelor.

4. Simultan cu încheierea acordului asupra măsurilor prevăzute în punctele 1 și 2 și, referitor la reducerea forțelor armate, armamentelor și bugetelor militare, se realizează un acord în problema armelor atomice și cu hidrogen care, dată fiind uriașul pericol distructiv, reprezintă o primejdie deosebită. Respectiv, statele trebuie să-și asume față de popoarele întregii lumi obligația solemnă de a renunța la folosirea armelor atomice și cu hidrogen de toate tipurile în scopuri militare, inclusiv a bombelor de aviație, proiectilelor teleghidrate de orice rază de acțiune cu locaș atomice și cu hidrogen, a artileriei atomice etc. Această obligație formulată sub forma de declarație (vezi anexa publicată în numărul de ieri al zăriei noastre) trebuie să intre în vigoare încă la începutul primei etape de înfiptuire a măsurilor privind reducerea forțelor armate și armamentelor clasice.

În ce privește problema interzicerii totale a armelor atomice și cu hidrogen cu eliminarea lor din armamentele statelor, încetarea producției și distrugerea stocurilor de aceste arme, statele participante la acord trebuie să-și asume obligația că vor depune toate eforturile pentru realizarea acordului în această problemă. Avînd în vedere caracterul deosebit de urgent al problemei întrucît experiențelor cu armele atomice și cu hidrogen, este indicat ca în prezent această problemă să fie separată de problema generală a armelor atomice și cu hidrogen, ca măsură de primă urgență, și să fie rezolvată fără întârziere.

5. Una din cauzele încordării în relațiile dintre state este existența bazelor militare străine pe teritoriile altor state. Dacă înțelegem că în prezent bazele militare străine pe teritoriile altor state se numără cu zecile și chiar cu sutele, nu este greu să ne închipuim cît de delavabil se răsfîrîge existența lor asupra relațiilor dintre state.

